

Eski Kiracılar

Nureddin Yıldız'ın 22.03.2020 tarihli (389.) Hayat Rehberi dersidir.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّم عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

Âlemlerin Rabbi Allah'a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.

Aziz kardeşlerim,

Hepimizin bildiği bir hakikati konuşmak zorundayız: Allah bu uçsuz bucaksız kâinatı insanlar ve cinler kulluk etsin diye yarattığı bir düzen için ortaya çıkarmıştır. Büyük bir kâinat ve içinde bir dünya yarattı, üzerinde de murat ettiği günlerden birinde insanları var etti. Mülk Allah'ın, kullar onun ve söz onundur.

Dünya Allah'tan başka hiç kimsenin değildir. Allah'ın dünyasında, Allah'ın kulları bir süreliğine bulundurulmuşlardır. Allah'ın mülkünde adeta onun kiracıları gibi olmuştur insanlar. Biz de bugün bu dünyada duran, Allah'ın kullarıyız. Ama burada bulunma nedenimiz Allah'a kulluk etmemizdir. Bizden önceki nesiller, milletler, uluslar da Allah'ın mülkünde bunun için bulundurulmuşlardır. Fakat ne yazık ki onlar bu maksadı unutmuş ve çizgiyi çok aşmışlar, mülkün sahibi Allah da onları cezalandırmıştır.

Bu sahneleri de tek bir harfinde dahi tereddüdümüz olmayarak iman ettiğimiz Kur'an'ında, yüzlerce kere bize hatırlatan yine Allah'tır.

Çok dikkat ederek, not tutarak, gözümüzü açarak ve zihnimiz diri hâlde Kur'an'ın şu beş ayetini okuyalım ve çevremizde ne oluyor, muhtemelen ne olacak gibi soruların cevabını arayalım:

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَأْجِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ

“Her ümmetin bir eceli vardır. Ecelleri gelince ne bir an geri kalabilir ne de ileri gidebilirler.” (A'râf suresi, 34. ayet)

Biz ecel kelimesini insanlar için kullanırız. Rabbimiz insanlardan oluşan milletler-uluslar için de ecelden söz ediyor. Eceli gelen insan bir dakika ileri-geri gidemediği gibi eceli gelen milletler ve ülkeler de yıkılıp kaybolurlar. Bizim çok güçlü zannettiğimiz, gördüğümüz, inandırıldığımız pek çok ulus bugünkü çağa göre güçlü ve yıkılmaz sanılır. Kendi çağlarının şartlarına göre çökmez-yıkılmaz sanılan nice ulus Kur'an-ı Kerim'in tabiriyle toz olup gitmiştir.

Sonsuza dek olan yalnızca Allah'tır. Sonsuza dek millet, ulus, devlet yoktur. Biraz sonra zikredeceğimiz sebeplerden birine takılıp kalmış her ülke ve millet, yıkılıp helak olacaktır.

وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنَ الْقُرُونِ مِنْ بَعْدِ نُوحٍ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا

“Nuh'tan sonraki nesillerden nicelerini helak ettik. Kullarının günahlarını bilip görmede Rabbin yeterlidir.” (İsrâ suresi, 17. ayet)

Nuh aleyhisselam ile beraber insanlık tarihi toplu helakler gördü. İnsanlığın ulus ulus, ülke ülke, ümmet ümmet helak ediliş serüveni Nuh aleyhisselam ile başladı. Bundan önceki cezalar bireysel çaptaydı.

Nuh aleyhisselamın ümmetinin başına geleni biliyoruz. Onlardan sonra da birçok topluluk helak edilmiş, herkese birden azap gelmiştir.

لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَفْرَحُونَ بِمَا آتَوْا وَيُجِبُونَ أَنَّ يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا فَلَا تَحْسَبْنَهُمْ بِمَقَازَةٍ مِنَ الْعَذَابِ وَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

“Sanma ki yaptıklarından memnun olanlar, yapmadıklarıyla övülmekten hoşlananlar azaptan kurtulacaklardır. Onlar için elem verici bir azap vardır.” (Â-i İmran suresi, 188. ayet)

وَمَا أَصَابَكُمْ مِنْ مُصِيبَةٍ فِيمَا كَسَبْتُمْ أَيْدِيكُمْ وَيَعْفُوا عَنْ كَثِيرٍ

“Başınıza gelen her musibet kendi yapıp ettikleriniz yüzündendir. Kaldı ki Allah birçoğunu da bağışlıyor.” (Şûrâ suresi, 30. ayet)

Dünyanın eski kiracıları ve Allah’ın mülkünde bugün duranlar, hepimiz yaptıklarımız yüzünden azaba muhatap oluyoruz. Birçok hak edişimizi affetmeseydi zaten ilk günden her şey biterdi.

إِنَّ اللَّهَ لَا يُعَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُعَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ وَمَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَالٍ

“Bir toplum kendisindekini değiştirmedikçe Allah onlarda bulunanı değiştirmez. Allah herhangi bir toplumun başına kötülük gelmesini dilediğinde artık onun geri çevrilmesi mümkün değildir. Onların Allah’tan başka yardımcıları da olmaz.” (Ra’d suresi, 11. ayet)

*

Yukarıdaki ayetler, eskileri anlatmaktadırlar ama söyledikleri yenileredir. Bunları yapan Allah’ın şimdi iman ettiğimiz Allah olduğunu haber vermektedir.

*

Kardeşlerim,

Ben, beni dinleyen mümin kardeşlerim, yaşadığımız topraklardaki insanlar, dünyadaki müminler ve insanlar; hiçbirimiz bu sözlerin istisnası ya da içeriğinden muaf değiliz. Rabbimiz hepimize söylüyor. Hepimiz onun kuluyuz. Hiçbirimiz “Heh! Gâvurların başına geleni gördün mü!” diyemeyiz. Gelen, dünyanın başına gelmektedir. Çünkü hepimiz bu dünyanın sakinleriyiz. Allah, kâfirlerin işlediği suçlardan ötürü ceza gönderiyor olsa bile o ceza, müminin de yaşadığı topraklarda geliyor ve mümin de bundan etkileniyor. Sabreden ve çilesini çekip Rabbine giden mümin ahirette, başına gelenlerin kendisi için rahmet olduğunu görür fakat dünyada azaba gülmek gülünçlüktür.

Mülk Allah’ındır ve Allah, mülkünde ona baş kaldırılmasını asla istemiyor. Hangi çeşidiyle olursa olsun isyan edildiğinde bu, kiracılık kontratına aykırıdır ve Allah bunu cezalandırır, cezalandırmıştır. Bizim hayatımız altmış, bilemedik yetmiş-seksen sene sürdüğü için iki sene sonra ev sahibi olmamız, beş sene sonra zenginliğe kavuşmamız sevinilecek şey olarak gelir. Zamanımız yüz senelik bir periyottan ibarettir. O yüz sene içinde her şeyi görmek isteriz.

Zalim bir ülkenin yüzüncü kuruluş yılında hâlâ zulmetmeye ve yükselmeye devam etmesi, bizim için çok uzun zamandır bunun sürmekte olduğu anlamına gelir. Allah ise yüz veya bin yıl saymıyor, onun için zaman işlemiyor. Yedi bininci senesinde bile azabı indirdiğinde tam vakti oluyor. Allah’ın mülkünde, Allah’ın zamanı işliyor –bizim zamanımız işlemiyor. Bizim zamanımız yok. Kendi ecellerimiz bile elimizde değil.

Bunun içindir ki olayları anlamak, ne olup bittiğinin şuurunda yaşamak istiyorsak Allah’ın takvimine yönelmek zorundayız. Düşünürken de yaratan ve bütün mülke sahip olan, zamanı işleten ama kendisi için zaman işlemeyen Allah’ı düşünmeliyiz. Böyle olunca, Firavun’a Musa’yı görecektense kadar zamanı niye verdiğini anlarız. Resûlullah aleyhisselamın kendi amcasını, büyük edepsizlikler sergileyecek kadar yaşatan Allah’ın ne yaptığını anlamış oluruz.

*

Ben tek başıma bir insanım, tek başıma bir dünya olduğum anlamına da gelir bu. Hiçbirimiz başka biri ya da grubun uğradığı felaketi “vay asiler, hainler, günahkârlar...” deyip başından savamaz. Ben bir dünyayım ve zaten herkes “vay” diye başlayan o cümleyi söylediği için kitlesel helak yaşanmaktadır.

Ben bir kişiyim ve bu gezegende yerim var, ben yerimden ayrılırsam gezegenin sistemi de bozulur. Böyle düşündüğümüzde Allah'ın razı olduğu konuma kavuşuruz. Belki aramızdan birinin sistemi bozmama gayreti ve ahenkli olmaya çalışması bugüne dek gelmemizi sağlamış, Allah'ın bazı kulları hatırına düzen korunmuştur.

Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz'in Buharî'de rivayet edilen bir hadis-i şerifini hiç unutmamalıyız:

Bütün insanlık bir gemide yolculuk eden insanlara benzer. Geminin bir üst güvertesi var, bir de aşağısı vardır. İkisinde de yolcular bulunur. Üstteki yolcuların çamaşır yıkamak için ihtiyaçları olduğunda kovayı denize salıp su alırlar. Alttaki yolcular ise su ihtiyacını yukarı çıkıp diğer yolcular gibi kova salarak almak zorundadırlar. Sonunda bıkarlar ve buldukları yerden gemiyi delseler suya kavuşacaklarını söylerler.

Ama böyle bir şey yapmaları durumunda gemi su alacak ve aşağıdakilerle birlikte yukarıdakiler de batacaktır. Efendimiz aleyhissalatu vesselam, "işte hayat böyle bir yolculuktur" buyurmaktadır. Evet, üsttekiler değil alttakiler deliyor gemiyi ama üsttekilerin de onlara gemiyi delemeyeceklerini çünkü hep birlikte yolculuk ettiklerini, yeter ki gemiyi delmemeleri ve onlara su getireceklerini söylemeleri gerekiyor. Böyle olursa alttakiler de üsttekiler de kurtulur. Ama "biz delmiyoruz, delen düşünsün" derseler hepsi helak olur.

Bugün insanlığın ne yapmakta olduğunu en iyi şekilde anlatan bu hadis-i şerif üzerinde uzun uzun düşünmeliyiz.

Onca melanet, günah, çirkinlik ve aşırılığı gâvur yapıyor belki ama biz, o işleri yapmayanlar, olup biten şeyleri engellemezsek Allah azabını gönderiyor. Gemideki suçsuzlar boğulduktan sonra dirilince gemiyi delenler gibi yargılanmayacaklarsa da dünyada azap herkese gelecek; ya geminin delinmesini engelleyecekler ya da hep beraber boğulacaklardır. Haktır, hürriyettir, insanlıktır, demokrasidir vs. telaffuz edilirken aslında geminin nasıl paramparça edilmekte olduğu ve tahta tahta söküldüğünü anlayamadığımız için geçmiş kavimlere ne olduğunu da anlayamıyoruz. Mülkün sahibi neye gazap ediyor, neye etmiyor: Kendi gözümüzün önüne perde koyduğumuzdan bunu anlayamıyoruz.

Meselemiz ciddidir. Bu azmışlık ve tuğyana karşı elimizle bir şey yapamıyorsak bari dualar edelim, ailemizi kurtaralım. Gâvurun gâvurluğu dünyayı helak etmekte, çirkinlikleri azaba dönüştürmektedir. Müminler olarak biz suçsuzsak da hepimiz yolcuyuz, gemi hepimizindir.

Bizden önce dünyada yaşamış eski kiracıların yok edilmelerine sebep olan yanlışları nelerdi?

- 1- En büyük suç: Allah'ı yok kabul edip kâfir olmak.
- 2- Birbirlerine ve nesillere zulmedip zalim olmak.
- 3- Çizgiyi aşmak ve dünyayı sahipsiz yere dönüştürmeye çalışmak.
- 4- Günahları sınırsız hâle getirerek yasal kılıfa büründürmek, günaha karşı çıkmayı yasa dışı ilan etmek.
- 5- Ve Maide suresinde anlatılan büyük bir suç daha: Âlimler ve hocaların bütün bu olup bitenlere susması, konuşmak istememesi.

Kur'an'ımız bu son suçtu Allah'a isyan, zulüm, tuğyan, günah hürriyeti gibi bir suç olarak saymaktadır. Şimdi insanlığın geldiği noktanın yorumunu yapmak istemiyorum ancak ezan okunan bir ülkede "bu zina nedir, ahlaksızlık neyin nesidir" demenin göreceği tepki de herkesin malumudur. Böyle bir çıkışın karşılaşacağı iki tür tepki vardır:

İsyancı ve tuğyan ehlinin “İnsanların hürriyetine ne karışıyorsun!” tepkisi ve Müslüman kılıklı “Zamanı mıydı? Aşırı gittin!” cümlesi. Zamanı mıydı... Azap gelince zamanı mı oluyor peki?

Kötülüklerin önünde ruhların arındırılması ve Allah’ı hatırlatmanın geri bırakılması büyük bir suçtur. Âlimler ve hocalar, kişi veya konum gözetme mazeretiyle bu sorumluluktan uzak durursalar büyük bir vebali omuzladıkları kesindir.

6- Kibir ve gurur da çok büyük bir helak sebebidir. Bir ananın rahmin doğmuş ve esasen pis bir sudan yaratılmış olduğu, bedeni toprakta çürüyüp yok olacağı hâlde insanın yeryüzündeki diğer mahlûklara karşı gururlu ve üstenci tavır taşıyan bir kibirli hâline gelmesi Allah’ın razı olduğu şey değildir. Bir de bu tavır ulusal eyleme dönüştüğü, millet olarak diğer milletleri hor, hakir, beyaz-siyah görmeye evrildiği zaman daha büyük suçtur.

7- İnsanların ticarete ve sosyal ilişkilerde hile yapmaları, Allah’ın bir kavmi bu sebepten helak etmesine yol açacak kadar büyük bir yanlıştır. Peygamberleri tarafından uyarılan bir milletin bu suçtan dönmeleri sebebiyle helak edildiğini Rabbimiz kitabında anlatmaktadır. Bile bile helak olmanın sebeplerinden biri de ticarî ahlaksızlıktır. Eğer bugün dünya büyük bir afetin eşiğindeyse bu, konteynere yükleyip başka ülkelere gönderdiği malzemeyi defolu ürünlerden seçen tüccar yüzündendir. Buna hiç kimse itiraz edemez çünkü Kur’an’ımızın bize felaket sebebi olarak anlattığı şeylerden biridir bu.

8- Allah’ın nimetlerine nankörlük. Babası kuru mısır ekmeğini bile doyasıya yiyememiş çocukların ekmek nankörü olmaları, para olunca paraya nankörlük etmeleri, anne-babası ve dedesi evinde oturduğu hâlde onları nimetten saymamak, sağlık içinde bulunmayı, ülkesinde güven ve huzurla yaşamayı büyük nimet diye bilmemek ve daha nice kıymet bu nankörlüğe dâhildir.

Kendi şahsının sınırlarında yaşanmış bir meseleyi ırkçılığa dönüştürüp insanların kabileler ve şehirler olarak birbiriyle savaşmalarına neden oluş, Allah’ın insanları toptan mahvetmesine önemli bir sebeptir.

9- Eski ümmetlerin helak edilmesine sebep olan ve bizim de ders çıkarmamız için gözümüzün önüne getirilen bir sebep, dünya nimetlerinin yarış konusu hâline gelmesidir. Hâlbuki yarış sadece Allah’ın rızası için ve daha iyi kulluk uğrunda olmalıydı. Daha çok dünyalık nimet amacıyla yarışılınca oğul babayla, baba oğlula mücadeleye girişti ve mirasını bırakacağı oğlunu mahkemeye verme düzeyine gelmek de insanların ibret almasına yetmez oldu.

Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem bir gün ashabını ikaz ederek şöyle buyurmuştu: *“Bu dünyalık dediğiniz şey sizi cimrilik yarışına sokar da birbirinizle kavga edersiniz, eski ümmetler gibi helak olursunuz, dikkat edin.”*

10- Hiç kızmaya gerek olmaksızın kabul etmeliyiz ki zina ve faiz, adeta helalmiş gibi koruma altında olduğu sürece lanet kapıları üzerimize doğru açıktır. Çünkü faiz girdilerin haram olduğunu, zina ise insanlığın bittiğini gösterir. İnsanlık ahlakı, iffeti ve soyuyla bitmiş durumdaysa da azap için ortam oluşmuştur. Ve yeniden altını çizmeliyiz ki bu suçu kâfirlerin hainliğine yükleyerek bırakmamalıyız, suçumuz ve hatamız olarak görmeliyiz. Gemimizin kaptanına riayet etmediğimiz için gemimizin batmakta olduğunu bilmeliyiz.

Bilinecek ve hiç unutulmayacak bir husus daha var: Can boğazdan çıkmadığı sürece Allah’ın rahmetine ümidimiz daima canlı olmalıdır. Bütün yaşananlara rağmen Rabbimizin kapısı hepimize açıktır. Dünya büyük bir tufanın eşiğinde ve dakikalar sonra yeryüzünde hiç canlı kalmayacak olsa bile Nuh aleyhisselam, oğlunu tövbeye davet etmişti. Bir ülkedekilerin tövbe etmesi veya sınırlı bölgeyle ifade ettiğimiz insanların pişmanlığı gibi taleplerden önce, kendimiz için bu akşam yatağa girerken tövbe etmiş biri olarak geceleyeceğimiz ve bir daha da günahlara bulaşmayacağımız hedefini

gerçekleştirmeliyiz. Hepimiz kapımızın önünü temizlersek Allah'ın rahmetini daha çabuk çekebiliriz. **Görevin sorumluluğunu birilerine yüklerken ise aslında işin muhatabının bizzat kendimiz olduğunu gözden kaçırmış olmaktadır.**

Umutsuzluk bize haramdır, yasaktır. Biz Allah'ın kullarıyız, azap etse bile yine ona sığınmaya mecburuz. Hem insan olarak elimizden gelen her şeyi son saniyesine kadar yapacak hem de Rabbimize sığınmak çaresini asla elden bırakmayacağız. Şeytan ise zamanındaki kışkırtmaları yüzünden bizi Allah'tan uzaklaştırmayı başarmış, şimdiki misyonunu ise "utanmadan bir de Allah'ın kapısına mı gideceksin..." belirleyerek ümide bağlanan ipimizi kesmek olarak belirlemiştir. Hayır! Yüz kişinin katili bile olsa insanın tövbe ümidine Allah'ın kapısı her zaman açıktır. İblis bile suçunun benzersiz ağırlığına rağmen, Rabbine dönebilseydi affedilecekti. Becerip tövbeye yönelemedi.

Allah'ın azabının gelmesine neden olan suç hangi ağırlıktaysa dönüş kapısı olarak Allah'ı görememek de o ağırlıkta suçtur. Ne olursa ve ne zaman olursa olsun, döneceğimiz kapı daima Allah'ın rahmetini umduğumuz kapıdır.

Allah Teâlâ dilediğini, dilediği gibi yapmaktadır. Kur'an'ımız şöyle buyuruyor:

وَمَا يَعْلَمُ جُنُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ

"Allah'ın silahlarını sadece o bilir." (Müddessir suresi, 31. ayet)

Gökten taş yağması, dünyanın suya boğulması... bunlar bilinen örnekler. Allah bir de bizim bilmediğimiz, kendisinden başkasının akıl erdiremediği ordularının olduğunu haber veriyor. Gücünün sınırlarını bilmek kimsenin haddine değildir. Allah Teâlâ'nın zatını bilemediğimiz gibi kudretinin boyutlarını da bilemiyoruz. Gökten taş beklerken burnumuzdaki bir kıldan ölüp gitmemiz mümkündür. Sadece gökten ateş yağacağını zannederken ciğerimizin kavrulmasıyla neye uğradığımızı şaşırabiliriz.

وَلِلَّهِ جُنُودُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ

"Göklerde ve yerde ne varsa hepsi Allah'ın askeridir." (Fetih suresi, 7. ayet)

Bu ayet-i kerimeler bize konuyu büyük düşünmek için zemin hazırlıyor olmalıdır.

İbret alabilmemiz ve konuya yaklaşımımızın ders çıkarmaya yardımcı bir bakışla donanması için Kur'an-ı Kerim'de anlatılan milletlerin (dünyanın eski kiracıları) nasıl anlatıldığına bakabiliriz.

İlk helak olan millet Nuh aleyhisselamın halkıdır. Allah Teâlâ'nın bir gemiye doldurmasını emrettiği az sayıda insan ile hayvanlardan da birer çift haricinde bütün canlılar yok olup gitmiştir.

Sonra Nuh aleyhisselamın torunlarından Âd kavmi gelmiş, onlara peygamber olarak Hûd aleyhisselam gönderilmiştir. Ne yazık ki dedelerinin başına gelen afetten ibret almadıkları gibi teraziyle oynamışlar, ölçüp biçme konusunda hile yaptıkları ve aldatmayı huy edindikleri, putperestliğe de kaydıkları için mahvedilmişlerdir. Ve helak edilişleri bir rüzgârla olmuştur. Sadece bir rüzgâr esti, sonrasında hiçbir şey kalmadı.

Evlerin çatılarını uçuran, ağaçları söken bir rüzgâr değil sadece; rüzgârın taşıdığı moleküllerle yere cansız yığılıp kaldılar. Çizgiyi feci şekilde aşmış bir koca millet böyle yok edildi.

Çünkü "yerler ve gökler Allah'ın ordusudur", "onun ordularını bilemezsiniz."

Ardından Semûd kavmi geldi. Öncekilerden sonra bunların ders çıkarıp hiç azmayacakları sanılırdı ama daha fena azdılar, sanki Allah onlara şımarma izni vermiş gibi yoldan çıktılar. Salih aleyhisselam

bu topluluğa gönderildi. Onları ikaz edip uyardı, yalvardı. Tersledikleri gibi alay bile ettiler peygamberle.

Bunlara gelen azap daha korkunçtu. Evvela büyük bir deprem yaşandı, üzerlerine gökten yıldırım yağdı ve korkusundan öldükleri bir müthiş çığlık duydular. Ne ruhları ne bedenleri dünyada kalmayacak şekilde yok edildiler.

Arkasından Lût aleyhisselamin kavmi geldi. Başlarına geleni hepimiz biliyoruz: Şehirleri yerden havaya kaldırılıp tekrar aşağı bırakılmış, bütün bir şehir olarak paramparça edilmişlerdi. Bugünkü Lût gölü o şehrin önceden bulunduğu yerdedir.

Bu kadarı ibret olur da insanlık bir daha isyana yeltenmez diye düşünülürken Şuayb aleyhisselamin kavmi, Allah'ın emirleri ve peygamberin davetiyle hepten alay etmeye başladı. Allah Teâlâ onlara da çok sıcak bir günde, serinleteceğini umup sevindikleri bir bulut gönderdi. Meğer ateş yağdıracak bir bulutmuş. Aynı anda deprem olmuş ve yine aynı anda korkudan titreten bir çığlık duyularak hepsi ölüvermişti.

Sonra Firavun geldi. Başına gelenleri biliriz.

Ardından Karun...

Yasin suresinde anlatılan kavim, ashabu'r-ress, túbba', ordusuyla beraber helak edilen Ebrehe...

Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem âlemlere rahmet olarak geldi ama insanlık o rahmetin kıymetini bilse de kökünden helak olup mahvedilmese... Belki eski kavimlere yapıldığı gibi kökten kazınmaya sebep olacak bir azap yaşamayacak ümmetimiz ama tepeden tırnağa şamar yenecek azaplar, hak edildikçe yaşanacaktır.

*

Allah Teâlâ'yı, kendisini tanıttığı gibi tanımak zorundayız. O, rahmeti hak edenler için merhametlilerin en merhametlisidir. Ama intikamı çok şiddetli olan, haddi aşanlar için kahredicidir de aynı zamanda. Sapıklıkların, azgınlıkların koruma altına alınıp hak sayıldığı bir ortam, günahın işleniyor olmasından daha büyük bir suçtur. Çünkü günahı işliyor olmak günahı yasal-toplumsal koruma altına almak kadar büyük suç değildir.

أَلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّم عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

Âlemlerin Rabbi Allah'a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.